

Lilly Alvarez, 22 år, indvandrer fra Mexico og studerende på stjerneuniversitet Berkeley

Lilly Alvarez var et 4 måneder gammelt foster, da moderen i ly af natten krydsede grænsen til USA ved San Isidro i det nordvestlige Mexico. Proceduren var den sædvanlige for papirløse migranter: en professionel guide – en ”*coyote*” – ledsagede gruppen af indvandrere, og en bil ventede efter nogle timers march på den anden side af grænsen. Moderen, Juana, blev sammen med de andre i gruppen kørt til Santa Barbara, nord for Los Angeles, hvor hun vidste, hun kunne få arbejde som rengøringskone.

Bag sig lagde hun sin fødeby i den centrale mexicanske stat Michoacán og faderen til sit ufødte barn. I dag har hun en ny mand – ligeledes af latinamerikansk oprindelse – som hun mest har fundet sammen med af ”praktiske grunde”, fortæller Lily. Lilly fik en lillesøster, og de voksede op i et ydmygt område domineret af personer af latinamerikanske oprindelse – *latino*’er – og studerende i den ellers velstående californiske strand- og surferby Santa Barbara.¹

Lilly har klaret sig godt i skolen: ”Jeg fik 4,3 ud af 5”, fortæller hun som forklaring på, at hun i dag går på Berkeley i det nordlige Californien, et af USAs mest prestigefyldte universiteter. Hun tilføjer beskedent, at hun også har nydt godt af loven om positiv særbehandling.²

Lilly har en kæreste, der hedder Brandon. Han er *anglo*, som er den betegnelse, der bruges om indbyggere i USA af europæisk oprindelse. Han er tilflytter fra Arizona og har et firma sammen med to andre. Hans familie kan spore sine aner tilbage til Holland. Lilly taler stort set kun spansk, når hun et par gange om året er på besøg hos moderen, 500 km mod syd i Santa Barbara.

Lillys optagelse på universitetet i Berkeley – hvor de få *latino*’er ellers generelt er gartnere, babysittere eller arbejdsmænd – er en ægte amerikansk solstrålehistorie. Om en kvinde med latinamerikanske rødder, der har klaret sig rigtigt godt i USA, og som med en uddannelse fra et eliteuniversitet vil have gode muligheder for job og karriere fremover.

Hendes mors historie er anderledes. Juana gør stadig rent i Santa Barbara og har endnu ikke fået lovligt ophold i USA. For nogle år siden opsøgte hun en advokat til at få sine papirer på plads. Men det blev et dyrt bekendtskab, som ikke bar frugt. Ifølge dagens lovgivning skal Lillys mor først rejse tilbage til Mexico for at kunne søge om lovligt ophold. Det ville imidlertid indebære risikoen for et afslag, der samtidig ville gøre det svært at komme ind i USA igen. Derfor har hun indtil videre afstået fra den mulighed. I det daglige lider hun ikke under sin status som papirløs indvandrer. Hendes arbejdsgiver har tilmeldt hende en sygekasse under falsk navn. Hun har også registreret sin bil under falsk navn, idet papirløse indvandrere ikke må have kørekort i USA. Lilly ville meget gerne tage sin mor med på en rejse til Europa, men det er udelukket. Moderen kan heller ikke besøge bedstemoderen hjemme i Mexico. Fordi hun ikke har papirerne i orden, kan hun end ikke flyve op til San Francisco og besøge datteren.

¹ Interviews med Lily Alvarez ved Niels Boel, marts - april 2010

² Lov om positiv særbehandling af ansøgere af anden etnisk herkomst tager sigte på at sikre en mere etnisk alsidig rekruttering på nordamerikanske universiteter.